

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3.

Hovedkontoret i Thorshavn tillige aabent 6—7 for Ind- og Udbetalinger.

gjörði tað, ið tingið ráddi honum til ella kravdi av honum. Men kortini vildi hann hava loyvi til at siga sína hugsan um ein og hvørja sak. Tað nyttaði ikki J. P. at siga, at jörðin eftir jarðarforminum kom at verða dansk. J. P. hevur fyrr harðliga átaláð, at kongsjörðin var uppförð sum dansk statsogn. Sum nú var, stóð hin føroyska jörðin uppförð sum eitt danskt statsaktiv; men eftir »gráu bóke« má hon ganga út sum danskt aktiv, og so mátti hon væl bliva eitt føroyskt aktiv undir jarðagrunninum, sum kom at fáa inntøkuna av jörðini. Tað kundi ikki trætast um. At teir settu treytir fyri at lána út pengar, var væl ikki so logið. Hvor kundi í nokrum føri fáa almennan pening uttan ásettir treytir.

Johs. O. Joensen hevði hoyrt J. P. sagt, hvussu nógvur undirskriftir hann hevði fingið til adressuna; men mundi tað ikki fyri ein part skyldast, at fólk ikki høvdu fingið tíð til at umrátt seg. Hann hevði hoyrt, at menn høvdu viljað haft undirskriftir sínar aftur. Tað kundi tekna uppá, at ein og annar hevði ikki kent lógina, tá hann skrivaði undir hana. Annars kundi J. P. væl siga frá, hvussu vorið var við hesum. At maður beinvegis kundi koyrast frá einum brúki, hevði lögtingið broytt til, at eingin kundi koyrast frá uttan dóm. Ekspropriásjónsvilkorini vóru so lin, at tey neyvan nakra staðni kundu gerast linari. Hann ráddi monnum til at vera varnar við at skriva undir.

J. Patursson kendi ongan mann, sum vildi taka undirskrift sína av adressuni. — Eingin maður hevði ráð til at dríva eina sak; tað var ov dyrt. So dómur um frátøku hevði ikki virði praktiskt sæð.

J. H. Hjalt hevði sitið og lurtað eftir orðdráttinum. Tað gekk alla í ta somu leiðina — danskt ella føroyskt. Tað var ikki rætt bara at tala um, at alt var galið í »gráu bóke«. Hvi segdu innleiðararnir ikki, hvussu tað skuldi verði? Tað vildi hann siga, at tann vegurin, J. P. hevði víst á í »Tingakrossi«, dámdi honum ikki. Og bleiv jörðin minni, um hon bleiv velt? J. P. hevði skrivað um at fingið óðalsrættin aftur í brúk. Hann vildi fegin vita, um tað var viðvíkjandi kongsgóðsinum, hann meinti.

L. Zachariasen segði, at nú høvdu vit hoyrt so nógv um, hvussu ring innleiðararnir hildu »gráu bóke« vera. Men høvdu fólk lagt til merkis, hvussu ólogisk adressan var. Harkrevja allir undirskriftavirðir tær og tær reglur at galda; men gongur tað ikki, ja, so biðja kongsbændirnir serliga og allir við teimum um at fáa garðarnar til keyps. Hetta skriva traðarmenn sum aðrir undir. Men hvat verður av

traðarmonnum, tá øll jörðin verður ogn? Fáa kongsbændirnir teirra jörð til keyps, so fáa menn ongar traðir, og so er traðarlógin í royndum avtikin. Hetta kann ikki metast um!

J. Patursson hevði ikki meint við kongsgóðsið; men hann helt, at sjálvt um tað varð gjørt til ogn, so finga menn traðir kortini. Hann hevði t. d. aldri noktað nokrum at fingið traðir av sínum garði. Hvi skuldi hann gjørt tað, um garðurin var ogn?

So var fundurin at enda komin.

Tað var ikki lílan ómak teir báðir innleiðararnir gjördu sær fyri at greiða fólk frá øllum teim brekum, sum vóru í jarðamskipanini; men lítið var eftir av teirra pástandum, tá fundurin endaði. Teir, ella rættara, J. Patursson (N. Debess hevði væl ikki annað ørindi har enn at byrja fundin) hevði bert persónligar atfíningar til mótstøðumenninar. Og tær útvega vist ikki nógvur undirskriftir til adressuna.

Á fundinum varð haft á máli, og sjálvt J. Patursson var fyri tí, at traðarmenn skuldu hava høvi til at fáa fatur á »gráu bóke«, áðrenn teir tóku støðu til adressuna; men henda jáltan J. Paturssonar var bara lóti. — Adressan varð borin hús úr húsi á Argjum annan dagin aftan á fundin, og síðani »gekk« hon í Havnini.

Tað sigur seg sjálvt, at menn, sum sunnudag fáa tað lyfti av J. Patursson, at teim skal gevast høvi til at seta seg inn í tað, »gráu bóke« hevur at bjóða teim av »gðóðum og óndume«, teir fáa ikki tírsdag ella miðvikudag í somu viku at skriva undir adressu hansara.

Úrslitið, J. Patursson kann skroggja av, í Havn og á Argjum er tí heldur tunnlígt. Á Argjum skrivaðu 4 — fyra — undir adressu hansara. Í Havn gekk N. Debess sjálvur (so hava vit frætt) við »lepanum«; tó, hvat úrslitið úr hesum hernað hansara varð, vita vit ikki vist; men fekk hann meir enn trý prosent av Havnar traðarmonnum at skriva undir, so var hann heppin, — tað skal hann fáa.

Hvat »teir har niðri« fara at gera við hesu adressu, og hvussu tann maður, ið fyrr nevndi seg »umboðsmaður Føroya lögtings á Danatingi«, fer at fígga sær á ríkisdegi, ja, tað er sjálvsagt dult fyri øllum Føroyingum; men tað er at vóna, at teir heldur lurta eftir tí, sum lögtingið við teim flestu atkvøðum

hevur samtykt, enn adressuni, ið J. P. og aðrir við honum gjeignum eina harða og, so tykist tað eftir fundinum í Havn at døma, ljóta agitasjón hava skapt.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Söndag: Hjemligt Samvær Kl. 8.
Mandag: Læsestue Kl. 8.
Onsdag: Mindsteafdelingen Kl. 5½.
Ungdomsafdelingen Kl. 8.
Torsdag: Bibeltime Kl. 8.
Fredag: Yngsteafdelingen Kl. 6.
Læsestue Kl. 8.
Børnehaven en aaben hver Sönedag.

Landsrættardómur.

Skopuningar, sum í fjør vetur bjargaðu »Dúgvuni« inn á Vestmanna, hava við landsrættin fingið tilkent 1100 kr. í bjargiløn. Sakarkostnaðin, 100 kr., skal reiðarfið betala.

Tað sær eitt sindur lægið út, at landsrætturin samtiðis bert tilkendi »Streymi« 200 kr. fyri at taka »Fugloyinna«, ið var sigld á land, út aftur. Av hesum 200 kr. gingu 100 kr. í sakarkostnað.

Skotfelagið

hevur sína síðstu og størstu premiuskjóting á hesum vetri um einar átta dagar. Við premiuskjótingina í januar mánaði finga hesir premii:

Henning Jacobsen,
Ludvig Olsen,
Peter Johannessen,
Theodor Samuelsen,
Hans Poulsen (undir Varða)
og Andreas Djurhuus.

Frá Tórshavnar havn.

Á havnini hevur henda vikun verið deydlig. Umfram »Lýra« og hin norska bátin »Kongs-havne«, ið var eftir fiski frá Johs. Jacobsen, hava bert verið nakrir enskir trolarar inni: 25. jan. »Minoru« við ljósma-skinuni til umvølingar, 28. »Rebound« við brotnum spæli og 30. ein trolari við einum sjúkum manni.

Nótakast.

Á Eystaruvág finga teir heilt fitt av seiði síðst í hini vikuni og fyrst í hesi, um 150 leypar tilsamans. Hóskvøldið varð roynt aftur, men tá var sørt.

Beinbrot.

Í hálkuni, ið var hóskvøldið, breyt ein 15-ára gomul genta beinið. Hon skreiddi á »skei-um« í Havnargøtum.

Havnar talvfelag

avgjörði á aðalfundinum seinasta sunnudag at hava kapp-telving innanfelags í morgin.

A/S BALSLEV & CO. THORSHAVN

Altid stort Lager af:
Træløst i alle gangbare Dimensioner
samt alle Slags Bygningsmaterialer.

Særlig fremhæves:
Fint savet Fyrrelømmer,
Baaetræ, saavel Fyr som Eg,
Rund Fyr til Master, Bomme o. l.,
Krydstiner i alle Tykkelser og Kvaliteter.

Telefoner: Nr. 20 & 237.
Træløstforretningen: Nr. 194.

Panting.

Tað verður her gjørt kunnigt, at pantifútin hevur góðkent, at eftirstøður av kommunuskatti og vatnsgjaldi fyri juli og oktober ársfjórðingar 1934, og eftirstøður fyri 1933 og 1. hálvár 1934, sum áður eru pantaðar til einkis, verða innheintaðar við panting.

Farið verður undir pantingina uttan aðra ávaring.

TORSHAVNAR BÝRÁÐ, 25. januar 1935.

Havnar arbeidsmannafelag

heldur aðalfund tann 17. febr. 1935 kl. 3 s. p. í felagshúsinum.

Dagsskrá:

1. Roknskapurin 1934.
2. Lógbroytan.
3. Ymist.

Nevndin.

Viðmerkingar.

„Tav de?“

Í eini grein við yvirskriftini: »Tav de?« vil okkara heiðraða mótstøðublað »Dimmalætting« við sápu og láti tváða »sin mann reinan viðvíkjandi tí, »Arbeidsleysur arbeidari« skrivandi.

Tað, ið hent er, er hetta: Froðbiar sóknar kommuna sendi umsókn niður íggjognum vinnunevndina um hjálp. Vinnunevndin beindi umsóknina til A. S., ið hvorki tá ið radiomaðurin talaði við hann og J. P. ella seinri hevur latið hoyrt eitt orð frá sær til sóknarstýrið ella arbeidarnar á Tvøroyri.

Tað kann so státt tessverri ikki rongjast, at báðir okkara riksdagsmenn tagdu og einki gjördu, tá ið ein hjartagóður Dani vildi hava teir til at veita svongdini her heima lina.

Eingin hevur noktað, at A. Samuelsen líka fyri jól hevur skrivað í »Dimmalætting«, at bíligt kjót kann fáast og ávíst adressuna. Men tað var bara langa tíð aftaná, at radiomaðurin hevði talað við hann og J. P., og so seint, at til jóla kundi einki fáast.

De politiske Katte.

Fra en Skole i den nærmeste Omegn af Horsens berettes følgende lille Solstraalefortælling:

De lidt større Elever havde faaet Lov til at skrive en Stil over et frit valgt Emne. Den kvikke lille Peter har valgt at skrive om sin Kat, og i Stilen forekom bl. a. følgende Vending: »Min Kat har faaet Killinger. Der var 11 ialt, deraf var de 10 Konservative og een Socialdemokrat.« Læreren syntes, det var en haade morsom og udmærket Stil, og han roste lille Peter meget for den.

Nogen Tid efter fik Skolen Besog af Provsten, og han spoger Læreren, om han ikke har en særlig flink Elev. Med Stolt-hed viser Læreren lille Peter frem og lader ham læse den gode Stil op. Til Læreren store Forførdelse læser lille Peter: »... deraf er 10 Socialdemo-krateer og een Konservative.

»Ja, men Peter dog,« siger Læreren, »nu læser du jo lige det modsatte af, hvad du skrev den Gang...«

»Det kan være rigtigt nok,« svarer Peter, »men den Gang var Killingerne nyfødte og blinde. Nu er de blevet seende, og saa er de ikke Konservative længere.«

Toiletsæben „Okkara“ er den fineste fine og den billigste billige af al Toiletsæbe.